

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd nullus debeat rogare pro peccato, quod est ad mortem. lix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

idem presbyter die quadam ad balnea iturus, intra semet-
ipsum cogitans, dixit: Viro illi qui mihi solet tam deuotif-
simè ad lauandum obsequi, ingratus apparere non debeo,
sed aliquid me necesse est ei pro munere portare. Tunc du-
as secum oblationum coronas detulit. Qui mox, vt perue-
nit ad locum, hominem inuenit: atque ex more eius obse-
quio in omnibus usus est. Lauit itaque, & cum iam vestitus
voluisset egredi, hoc quod secum detulit obsequenti sibi
viro pro benedictione obtulit, petens, vt benignè suscipe-
ret, quod ei charitatis gratia offerret. Cui ille mœrens, af-
flictusq; respōdit: Mihi ista quare das pater: Iste panis san-
ctus est, & ego hunc manducare non possum. Me etenim
quem vides, aliquādo loci huius dominus fui, sed pro cul-
pis meis hic post mortem deputatus sum. Si autē mihi pre-
stare vis, omnipotenti Deo pro me offer hunc panem, vt
pro peccatis meis, interuenias: & tunc exauditum te esse
cognosce, quum huc ad lauandum veneris, & me, minimè
inuenis. In quibus verbis disparuit, & is qui esse homo
videbatur, euanescendo innotuit, quia spiritus fuit. Idem
verò presbyter, hebdomada continua sese pro eo in lachry-
mis afflixit, salutarem quotidie hostiam obtulit, & reuersus
postea ad balneum, eum minimè inuenit. Qua ex re, quā-
tum profit animabus immolatio sacræ oblationis ostēdi-
tur: quando hanc & ipsi mortuorū spiritus à viuentibus pe-
tunt, & signa indicant, quibus per eam absoluti videantur.

*Quod beatius sit quemq; liberum hinc exire, quàm post
mortem libertatem quærere. Cap. LVIII.*

Cunctis ostenditur: quia si insolubiles culpæ fuerint,
ad absolutionem prodesse, minimè etiam mortuis vi-
ctima sacræ oblationis possit. Sed sciendū est, quia illis sa-
cra victima mortuis profit, qui hic viuendo obrinuerint, vt
eos etiam post mortem bona adiuuēt, quæ hic pro ipsis ab
aliis fiunt. Inter hæc autem pensandum est, vt tutior via
sit, vt bonum quod quisque post mortem sperat agi per a-
lios, agat dum viuit ipse per se. Beatius quippe est liberum
exire, quàm post vincula libertatem quærere.

*Quod nullus debeat rogare pro peccato, quod
est ad mortem. Cap. LIX.*

Peccatum quippe vsque ad inferos ducitur, quod ante
finem vitæ præsentis per correctionem ac pœnitentiã

*Grego. in
suo dialo-
go dicit.*

*Grego. in
suis mora
libus.*

non emendatur. De quo videlicet peccato per Ioannem dicitur: Est peccatum ad mortem, non pro illo dico, ut roget quis. Peccatum nanque ad mortem est: quia scilicet peccatum quod hic non corrigitur, eius venia frustra postulatur. De hoc adhuc subditur: Obliviscatur eius misericordia. Omnipotentis Dei misericordia oblivisci eius dicitur, qui omnipotentis Dei iustitiam fuerit oblitus. Quisquis enim iustum non timet, post inuenire non valet misericordem.

*Vt omnes animae electorum credendae sint esse in caelo,
& iniquorum animae in inferno. Cap. LX.*

Ex dialo. Gregorij. **I**nquisitioni meae iam video sufficienter satisfactum, sed hoc est adhuc quod quaestione animum pulsat. Quia cum superius dictum sit esse iam sanctorum animas in caelo: restat proculdubio, ut iniquorum quoque animae esse non nisi in inferno credantur, & quid de hac re habeat, veritas ignoro. Nam humana aestimatio non habet, peccatorum animas posse ante iudicium cruciari. Si esse sanctorum animas in caelo sacri eloquii satisfactione credidisti, oportet ut per omnia esse credas iniquorum animas in inferno: quia ex retributione aeternae iustitiae, ex qua iam iusti gloriatur, necesse est per omnia, ut & iniusti crucientur. Nam sicut electos beatitudo laetificat, ita credi necesse est, quod a die exitus sui, ignis reprobos exurat.

Responso Gregorij.

Quod sicut finis non est gaudio bonorum, sic finis non est tormentis malorum. Cap. LXI.

Ex dialo. Gregorij. **N**unquid nam quaeſo te dicimus eos, qui semel illic merſi fuerint, ſemper arſuros? Coſtat nimis, & incuſtanter verum eſſe: quia ſicut finis non eſt gaudio bonorum, ita finis non eſt tormentis malorum. Nam cum veritas dicat: Ibunt hi in ſupplicium aeternum, iuſti autem in vitam aeternam: quia verum eſt quod promiſit, falſum proculdubio non erit quod minatus eſt Deus.

Int. Pet. Gre. ref.

Quod ita non ſit, ut quidam affirmant, quod Deus ob hoc minatus ſit, aeternam poenam peccantibus, ut corrigeret a malis. Cap. LXII.

Ex dialo. Greg. Petr^o inter. Gre. ref.

QUID ſi quis dicat, idcirco Deus peccantibus aeternam poenam minatus eſt, ut eos a peccatorum perpetratione compeſceret? Si falſum eſt quod minatus